

Peter Wasmund

Rector Academiae Rostochiensis Petrus Wasmundt I. U. D. & Professor, Ad Exequias Quas ... Coniugi ... Catharinae Dunckers filiolo item suavissimo Jacobo Vir ... Dn. Marcus Lemke viduus & pater maestissimus ... paratas cupit Omnes omnium ordinum Academiae Clives ... invitat

Rostochi[i]: Pedanus, 1631

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777438631>

Druck Freier Zugang

Wasmundt, P.,

in

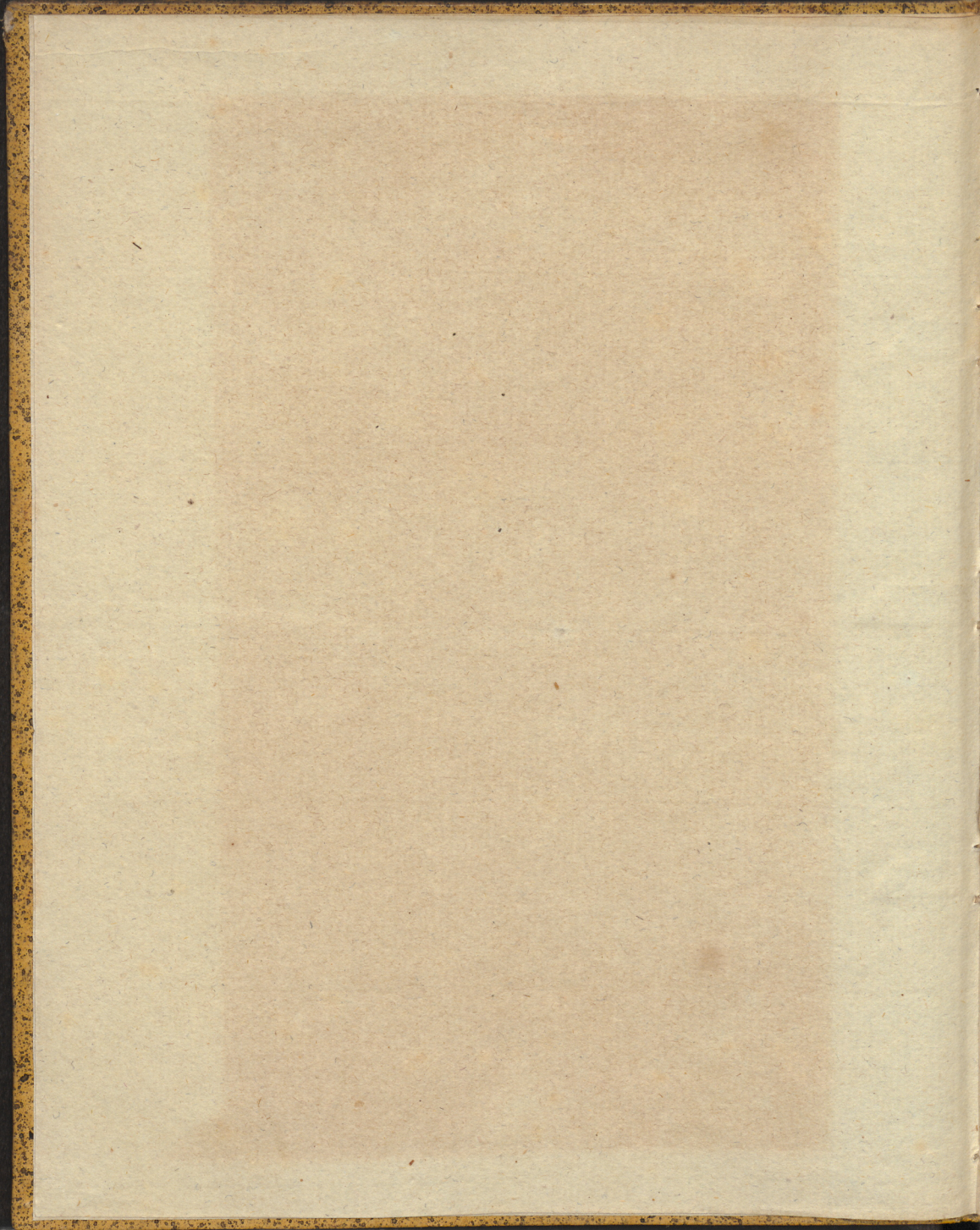
C. Duncker,

uxor. M. Lemke

et fil. J. Lemke.

Rost. 1631.

24.

RECTOR
Academiae Rostochiensis
PETRUS WASMUNDT

J. U. D. & Professor,

*Ad Exequias
quas*

*suæ Charissimæ & de-
fideratissimæ*

CATHARINÆ
DUNCKERS

filiolo item suavissimo

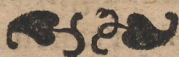
JACOBO

Vir ornatissimus & spectatissimus

DN. MARCUS LEMKE

*viduus & pater mæstissimus, Civis hujus urbis prima-
rius, paratas cupit*

*Omnes omnium ordinum Academiae Clives, ut hodiè
ad horam mediam primam in templo Mariano
convenient, amicè invitat-*

ROSTOCHI

Typis JOACHIMI PEDANI Acad. Typ.

Annò M. DC. XXXI.

RECTOR
Academiae Rostochiensis
PETRUS WASMUNDT
J. U. D. & Professor.

Thnici qui extra Ecclesiam
vixerunt, & nullam veri
Dei verbiq; divini cogni-
tionem habuerunt, ex lu-
mine tamen naturæ & infi-
tis notitiis, Deum esse, in-
tellexerunt, uti Cicero lib.
2. de natura Deorum, asseverat nullam unquam
gentem tam feram aut immanem fuisse, cujus
mentem non imbuerit Deorum cognitio. Ex
eodem fonte jus, hoc est, bonum, æquum, ju-
stum, & honestum, hausèrunt. Quinimò ex
residuis in mente humana igniculis hominem
omnium creaturarum dignissimum, & præ cæ-
teris animalibus, non tantum in vita, verum
etiam in morte & sepultura honorandum esse
didicerunt. Quorundam quidem Epicureorum
præ-

præsertim verus fuit sententia, jus ipsum, hoc est, quid bonum, quid æquum, quid justum sit & honestum, non ab ipsa natura, sed ab hominū utilitate proficisci, eo quod Garamantes & Nomades teste Cicerone & plinio nuptiarū exortes communes habuerint uxores & filios, Lacedæmonij & Aegyptij furta approbarint, apud persas quondam ex rapto vixerint Cilices, ipsisq; (si Laërtio credimus) matribus filiabusq; misceri jus fasq; fuerit: quodq; multi extiterint, qui defunctos nullo sepulturæ honore sed insuper ignominia affecerint, sicuti Lotophagij, qui defunctos suos in mare abjecerint; Albani, qui nefas putarint curam mortuorum agere; Sabæi, qui corpora defunctorum, eo quo sterqus modo, duxerint, quin etiam reges inter sterquilinia rejecerint; Troglodytæ, qui mortui cervicem pedibus alligarint & raptim cum jocis & risu extulerint nullaq; habita loci ratione terræ commiserint: Schytæ, qui mortuos inter epulas vorare honoris causa consueverint; Hircani, qui non ad alium usum canes nutritiverint, quam ut eis vita functos vorandos obiicerent; parthi, qui defunctos avibus aut canibus lanandos exhibuerint, & nuda demum ossa terræ mandarint; Massagetæ, qui senio confectos in-

refecerint & comederint morbo vero extin-
ctos feris devorandos tradiderint: Verum his re-
sponder Anton. Augustin lib. 4. emendat. cap. 4.
quod Perverſæ aliquorum mentes non poſſint
quicquam ex divina omnium conſenſione per-
vertere. Quinimò humaniores ethnici deſūctis
imò hoſtibus ſepulturæ honorem non tantum
non denegarunt, ſed in eo aliquando nimij fue-
runt. Athenienſes tantam habuerunt ſepul-
chrorum curam ut ſi quis dux bello peremptos
ſepulchro honeſtare neglexiſſet, capite plecte-
retur. Macedonibus nullum fuit tam ſolemne
militiæ munus quam ſuos ſepelire: Ægyptij in
domorum ædificatione negligentibus, miro ſum-
tu ſuperbaq; magnitudine conſtruere ſepulchra
conſueverunt, quod exiſtimarent deſuncto-
rum domus ſempiternas eſſe, Pyrrhus Epirota-
rum Rex, ut Eutropius refert, quam favendum
ſit ſepulturæ licet paganus foret, oſtendit: cum
enim mille octuaginta ex Romanis in bello ca-
ptos teneret, vivos ſummo honore tractavit,
multosq; deſunctos licet hoſtes honorificè ſe-
pelivit: Sic & Cæſar ut refert Valerian. caput
Pompeij hoſtis ſui honorifica ſepultura digna-
tus eſt. Cæterum cum Ethnici ſolo naturæ lu-
mine ducti deſunctos ſuos tam ſplendide ſepe-
live

liverunt, quid Christianis notitiam veri Dei
ipfiusq; voluntatis & ſpem glorioſa reſurrectio-
nis habentibus faciendum erit? Rectè igitur fa-
cit vir ornatiffimus & ſpectatiffimus, *Dn,*
Marcus Lembke, civis hujus urbis præcipuus,
quod chariffimæ & deſideratiffimæ Uxori, *Ca-
tharina Dunckers*, filiolo item ſuaviſſimo, *Iaco-
bo*, ſepulchrum chriſtiano ritu hodiè conſtruat
& adornet. Nata eſt piè defuncta *Catharina*,
Anno 1602, 23. Septemb. Patre viro prudentiſ-
ſimo quondam hujus urbis Senatore, *Dn, Ni-
colao Duncker*, matre ſcæmineis virtutibus con-
ſpicua, *Agucta Biermans*, avo Paterno, *Andrea
Duncker*, cive Sternbergenti honeſto, avia pa-
terna *Catharina Butendicks*, avo materno *Hans
Bierman*, cive hujus Reipublicæ quondam pri-
mario, avia materna, *Margareta Kroens*, ex-
pervetufta, jam vero Deo ita diſponente, ex-
tinctâ Kroniorum familia, ſcumq; per aquam &
ſpiritum renata eſſet, paulo poſt ita informari
cepit, ut nihil haberet ante oculos niſi cultum
religionis, nihil ſequeretur niſi bonos mores,
nihil appeteret, niſi decus & honeſtatem, qui-
bus auſpicijs initiata virtuti, à voluptaribus
illicitis non ſolum abſtinuit, ſed ne cognovit
quidem quales eſſent illicitæ, adeo diſciplinam

patriam candorem vitæ & sanctimoniam con-
servavit & auxit. Proinde cum adhuc virgo ef-
fer non imitata est alias nonnullas, quæ cutem
medicaminibus inungunt, genas rubore adul-
terant, oculos fuligine collinunt: sed cum Dei
se templum agnosceret, pectoris ostio præfecit
antistitem pudicitiam, & à simplicitate candorem,
à verecundia ruborem mutuata est. Non
ergo mirum si ita castitatis fautor, conjugij au-
tor Deus disposuit, ut vir integerrimus, *Dn.*
Marcus Lembke, eam natam septendecim an-
norum virginem, accedente consanguineorum
& tutoris, viri amplissimi & prudentissimi,
Dn. Iohannis Luttermanni, Consulis Reip. urba-
næ meritissimi, consensu, Anno 1620, uxorem
duceret, quem non herum importunum, sed
maritum mirissimum ex eo tempore experta
est, quem venerata est, & qua par erat observa-
tia coluit, ac sincerè unicèq; dilexit, ex quo effe-
ctum est, ut cum ad annum undecimum unà vi-
xerint conjuges, nunquam opus habuerint ve-
nire in sacellum Deæ viri placæ, quod Romæ
quondam in palatio tanquam pacis domesticæ
custodem erectum fuisse scribit Valerius, aut
coacti sint instituere Charistia in quibus cogna-
torum & affinium interventu rixæ tollerentur,
sed

sed pacatissimam semper & sine iurgijs & litigijs concordissimam vitam egerint. Enimvero suavitate morum, probitate, modestia, temperantia, vetecundia, pudicitia, parsimonia, sedulitate, gravitate, & id genus alijs virtutibus fœmina præstantissima ita levavit conjugij onera, ut maritus sibi videatur cum suavissima, conjugè vixisse ne quinquennium quidem. Conjugium hocce uti plâcidum & tranquillum, ita etiam sobole fœcundum fuit, vidit enim piè defuncta ex se natos liberos septem, *Elisabetham, Margaretam, Agnetam, Hermannum, Iacobum, Elisabetham 2, & Catharinam*, ex quibus tres matrem in cœlum præcesserunt, & *Iacobus* 20. Iun. Anno 1628. hora 2, matutina in hanc lucem editus, cui jam justa facimus, postquam tenesmo & omnium alimentorum fastidio 13. Iul. hujus anni extinctus esset eam securus est, *Agnetæ vero Elisabethæ & Catharinæ*, per Dei gratiam adhuc sunt superstites.

Morbum quod attinet incidit, piè defuncta ante aliquot dies in febrim continuam, quæ affectus uterinos, tormina ventris, vigilias, & alia symptomata gravissima se cum traxit, quæ omnia æquo animo sustinuit tamen enim acerbissimus dolor clamores queritantes afflictæ excuteret, subinde tamen vires animi recolligens Spiritus Sancti ope adjuncta se erexit, & ad cœlum ardentibus votis adspiravit, O IESU clama-
bar

bat, fili David miserere mei, An non sanguine tuo mundata sum? an non corpore & sanguine tuo pasta Sum? an non dilecta tua sum filia? quid ergo cessas? quin tandem aliquando me liberas. Inter hæc suspiria & mæstissimi mariti & liberorum lachrymas 12. Julij hora 11. noctis cum complevisset ferè annum ætatis 29. animã efflavit & Creatori suo reddidit, & quæ in his terris requiem spe ac nomine tantum circumtulit: nunc in quietẽ patris sui ingressa est. Adventantẽ proculdubio gratulabunda exceperunt ista pignora, quæ in terra generaverat & in cœlum præmiserat: cum quibus Sacrosanctam Trinitatem à facie ad faciem nunc intuetur & celebrat. Tu ergo vir ornatissime cordis tui partem abreptam lugebis, ut eam, quæ non extincta, sed translata sit; quæ non inperpetuum te reliquerit, sed ad tempus mutaverit neq; committes, ut cum nihil minus quam mortem uxor timuerit, tu plus doluisse quam ipsa timuisse mortem videaris. Cæterum cum hujus beatissæ sceminæ & defuncti filioli exuviæ hodiè hora media prima ad sepulturam efferendæ sint, omnes jurisdictioni nostræ subjectos Academiae cives professores, Doctores, magistros, verbi divini ministros, & studiosos juvenes, rogamus monemus & exhortamur, ut ad declarandam condolentiam, tum etiam in recollectionem propriæ mortalitatis & fugacitatis vitæ humanæ, solemnia hæc funebria sua præsentia frequenti exornent ac cohonestent, in templo Divæ Virginis sacro conveniant, & illud defunctæ huic matronæ & filiolo præstent, quod omnes & singuli quondam ab alijs nobis præstari opus habebimus. P. P. Rostochij 15. Julij, Anno 1631.

liverunt, quid Christianis
ipfiusq; voluntatis & ſpem g
nis habentibus faciendum e
cit vir ornatiffimus & ſpe
Marcus Lembke, civis huj
quod chariffimæ & defiderat
tharina Dunckers, filiolo iten
bo, ſepulchrum chriſtiano ri
& adornet. Nata eſt piè d
Anno 1602, 23. Septemb. Pa
ſimo quondam hujus urbis S
colao *Duncker*, matre fœmine
ſpicua, *Agucta Biermans*, av
Duncker, cive Sternbergent
terna *Catharina Butendicks*, a
Bierman, cive hujus Reipubl
mario, avia materna, *M*
pervetuſta, jam vero Deo i
tinſta Kroniorum familia, ſc
ſpiritum renata eſſet, paulo
cæpit, ut nihil haberet ante
religionis, nihil ſequeretur
nihil appeteret, niſi decus &
bus auſpicijs initiata virtut
illicitis non ſolum abſtinuit
quidem quales eſſent illicitæ

veri Dei
urrectio.
igitur fa
s, Dn,
æcipuus,
tori, Ca-
no, Iaco-
onſtruat
tharina,
udentif-
Dn, Ni-
bus con-
Andreas
avia pa-
no Hans
dam pri-
roens, ex
ente, ex-
quam &
iformari
i cultum
s mores,
em, qui-
ptaribus
ognovit
iplinam
pa-

